

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De incendijs & terremotibus apud Antiochiam, quo tempore Euphrasis
ruinarum congesta ebrutus interijt. Caput V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

motheus, receperunt (quæ literæ etiam ad nostram ætatem
 reservata sunt) & quoniam etiam hinc in ecclesia multæ
 contentiones ortæ sunt, & populus in varias factiones
 diuisus, Severus inquam idcirco mandato Iustini, primo
 regni sui anno, prehensus, pœnas dat, lingua, ut nonnulli
 prædicant, abscissa: quod negocium datum fuit Irenæo, qui
 magistratum quendam Antiochiæ in Oriente id tempo-
 ris administravit. Confirmat quoque Severus ipse suppli-
 cij ei irrogandi negocium Irenæo commissum, in literis
 quas scribit ad Antiochenos, modumque fugæ suæ expo-
 nit: in quibus quoque Irenæum gravissimis vexat con-
 uicijs, eumque diligentissimè obseruasse ait, ne Antiochia
 euolaret. Sunt qui dicunt Vitalianum (ad id enim tempo-
 ris videbatur maximè & autoritate & gratia apud Iusti-
 num valere) linguam Severi ideo postulasse, quòd Severus
 in suis concionibus probra & contumelias in eum iecerat.
 Ex sua verò episcopali sede fugit, Gorpiazo mense, quem
 Latini Septembrem vocant, anno quingentesimo sexage-
 simo septimo post nomen vrbis Antiochiæ impositum.
 In cuius sedem successit Paulus, cui dabatur mandatum,
 uti concilium Chalcedonense palam prædicaret. Qui
 sua sponte decedens Antiochia certo iam vitæ cursu con-
 fecto, commune vniuersæ carnis iter ingreditur. Cuius
 episcopatus sedem Euphrasius Hierosolymis Antiochiam
 profectus, capessit.

*De incendijs & terremotibus apud Antiochiam,
 quo tempore Euphrasius ruinarum congesta
 obrutus interiit. Caput V.*

Eisdem temporibus, regnante Iustino, grauiora crebra-
 que incendia Antiochiæ contigerunt, velut prænuntia
 terræmotuū maximè horribilium in ea ciuitate statim
 inscutorum, & aliarum etiam calamitatum præmia. Nè
 breui tempore post, anno septimo regni eiusdem Iustini,
 mense decimo, Artemisio videlicet, id est Maio, quarto
 Calend. Iunij, die veneris, in ipsa meridie, conuul-
 satio & terræmotus urbem occupant, parumque aberat, quin
 totā penitus euertissent: quæ duo sequebatur incēdiū quasi
 cala-

calamitatem cum illis partituro. Nam quas res illa non attingent, incendium eas depascens, prorsus absumpsit, & in cineres redegit. Quæ autem Ciuitatis partes hac clade labefactatæ fuerint, & quot mortales incendio & terræmotu, sicut verisimile fuit, vastati, quàm præterea graues casus, quàmque miri, qui certè nulla dicendi facultate exprimi possunt, id temporis obtigerint, tam luctuoso orationis genere à Ioanne rhetore explicantur, vt cuiusque animum magnopere commouere possint: qui quidem illis commemoratis finem historiae suæ imposuit. Postremò omnium Euphrasius (cuius mors aliam nouam calamitatem attulit ciuitati) eisdem cladibus oppressus, interiit, ne quisquam reliquus fieret, qui vrbi res prouideret necessarias.

περι τοῦ
θῶς.

De Euphramio Euphrasij successore.

CAPVT VI.

Verum salutaris Dei erga humanum genus prouidentia, quæ ante plagam, inflictam remedia parare, & gladium iræ suæ clementia demulcere, & cum res in desperationem venerint, suæ misericordiæ quasi fores aperire solet, Ephraimium Orientis præfecturam gerentem, ad curam de vrbe illa suscipiendam, quò nulla res ei deesset necessaria, exsuscitauit. Quem Antiocheni propterea vehementer amplexati, Episcopum suum deligunt. Itaque sedes Apostolica, velut merces & præmium tantæ erga ciuitatem prouidentia ei donata fuit. Ciuitas illa rursus biennio et sex menses post, terræmotibus concussa est. Quo quidem tempore tum Theopolis pro Antiochia nuncupata fuit, tum alijs rebus imperatoris prouidentia locupletata.

De Zosima & Ioanne, qui miraculis claruerunt.

CAPVT VII.

Cæterum quoniam calamitatum, quæ supra positæ sunt, mentionem fecimus, deinceps alias quasdam res planè memorabiles, quas illi, qui easdem videbāt, nobis narrarunt, huic operi adnectamus. Zosima quidem, ge-
aere

tatem
multæ
tiones
primo
nulli
eo, qui
em po-
suppli-
literis
expo-
e con-
iochi
em po-
Iulii-
euerit
ecerat.
quem
exage-
rum.
datum,
Qui
su con-
Cuius
ochiam
m,
st
V.
crebra-
enuntia
e statim
ia. Ni
Iustini,
quarto
onguas-
at, quin
iū quali
cala-